

Tonnie de Jong

Riberalta, februari 2021

Geliefde broeders en zusters,

Na een lange tijd van wachten, bidden en verlangen dat we weer terug konden keren naar ons werk in het internaat, wat het dan zover. Per 1 februari gingen de deuren van het internaat weer open en een week later ook de deuren van de school. Wat waren we dankbaar dat we de kinderen welkom konden heten, kennis konden maken met nieuwe kinderen en konden beginnen met het werk. Vooral voor de kinderen die al bekend waren met het internaat was het een vreugde om weer met leeftijdsgenoten, oude vrienden/vriendinnen hun vriendschappen voort te zetten. Maar ook waren ze blij dat ze weer naar school konden gaan. Het was wel wennen met alle voorschriften i.v.b. met de 'bio-segaridad' om besmetting met het coronavirus te voorkomen. In het begin werden de barbijos (maskers) regelmatig naar beneden getrokken, vooral de kleineren kostte het veel moeite om eraan te wennen. Thuis hoefden ze geen masker op te doen, maar in het internaat is het voorschrift. Ook het goed handenwassen met zeep en de handen ontsmetten met alcohol moest de kinderen aangeleerd worden en vooral het afstand houden is moeilijk voor ze. De kinderen vergeten dit en moeten er iedere keer weer op gewezen worden vooral als ze binnen zijn om hun huiswerk te maken. Maar ... na twee weken oefenen raken we eraan gewend en worden al deze voorschriften een manier van leven. Na één jaar geen les te hebben gehad moesten we heel veel leerstof herhalen om het geheugen van de kinderen op te frissen. Ook moeten we er goed aan denken dat alle kinderen een klas hebben overgeslagen; de meesten hebben niet deelgenomen aan virtueel onderwijs. Als leidsters hebben we hierop gerekend, dus proberen we de eerste maand (d.w.z. als de Here genade schenkt dat we door kunnen gaan met het werk) de kinderen op het niveau te brengen wat ze moeten hebben; tenminste, met rekenen en taal. We hopen dat de leraren het geduld op kunnen brengen hun leerlingen niet onder druk te zetten en van ze te verlangen wat ze nog niet kunnen.

Voor ons is het belangrijk dat we weer konden beginnen om de kinderen te vertellen uit de Bijbel. Het is een bijzondere ervaring om elke middag een uur tijd te hebben om met Gods Woord bezig te zijn. De eerste week hebben we besteed om stap voor stap Gods reddingsplan uit te leggen met behulp van het 'Boek zonder woorden'. We houden het voorlopig op evangelistische lessen omdat er veel nieuwe kinderen in het internaat zijn gekomen die zo goed als niets van de Bijbel weten.

Ze weten niet wat zonde is en begrijpen niet waarom God Zijn Zoon naar de aarde zond. Ook daar hebben ze niets of weinig over gehoord. De meeste ouders zijn niet gelovig, dus thuis krijgen de kinderen niets mee van geestelijke dingen. Voor ons is het een geweldige gelegenheid om ze het evangelie te verkondigen.

We hebben dit jaar zeven nieuwe medewerksters in het internaat (Anne-Ruth, Daniela = prakticante, Sadely, Emily = nieuwe zendelinge, Abigail, Nohemi, Trinidad). Voor hen is het best pittig om in het internaat te werken. De eerste twee, drie maanden zijn altijd de moeilijkste vooral als er veel nieuwe kinderen zijn aangenomen en nu ook met alle voorschriften vanwege het coronavirus.

Er zijn veel eersteklassers aangenomen en vooral de jongentjes zijn niet gemakkelijk in het gareel te krijgen; onderling wordt er veel gestreden. De Here weet het; we bidden ervoor dat hij de nieuwe medewerksters de nodige kracht zal geven voor het werk.

In Riberalta is het betrekkelijk rustig wat betreft de tweede uitbraak van het coronavirus. Tot nu toe zijn er weinig mensen die het virus hebben. We hopen en bidden ervoor dat he zo blijft en dat we niet weer een 'lock down' krijgen nu we zo fijn zijn begonnen.

Broeders en zusters, ik wil u hartelijk bedanken voor uw gebeden en gaven.
In de Here Jezus met u verbonden,
Tonnie de Jong

Om voor te bidden;

- Bewaring voor een nieuwe uitbraak van het coronavirus.
- Voor alle medewerksters in het internaat, vooral voor de nieuwe medewerksters; dat de kracht ontvangen die ze nodig hebben.
- Voor Daniela en Emily, dat ze de taal beter leren spreken en begrijpen.